

Věcný záměr zákona o dobrovolnictví

A. Účel návrhu, důvody předložení

Věcný záměr zákona o dobrovolnictví je předkládán v souladu s návrhem Plánu legislativních prací vlády na rok 2015.

Cílem návrhu je vytvořit novou právní úpravu, která bude mít dopad na co nejširší oblast dobrovolnických činností, bude definovat právní postavení dobrovolníka a upraví vztahy při výkonu dobrovolnictví. V současné době je upravena pouze malá část dobrovolnictví v ČR, která spadá pod zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o dobrovolnické službě).

Na základě shody odborné i laické veřejnosti vzešel požadavek na vyzdvihnutí významu všech veřejně prospěšných dobrovolnických činností vykonávaných pro společnost a posílení uznání dobrovolníků a dobrovolnictví obecně. Jedním z prostředků bude deklarace podpory dobrovolnictví a poskytnutí benefitů pro co nejširší spektrum dobrovolníků a dobrovolnických organizací. Návrh dále reaguje na podněty z aplikační praxe platného zákona o dobrovolnické službě. Snaží se zkvalitnit a zefektivnit právní úpravu týkající se akreditovaného dobrovolnictví.

Důvodem zpracování nového zákona je společenská potřeba právní úpravy, která by se týkala dobrovolnictví v celé jeho šíři a byla tak vyjádřena podpora všem možným formám dobrovolnické činnosti. Cílem změny zákona je také ukotvení obecně využitelného pojmu dobrovolnictví v rámci právního řádu České republiky.

B. Zhodnocení stávající právní úpravy

V českém právním řádu existuje speciální právní předpis, který upravuje úzký výsek problematiky dobrovolnictví - zákon o dobrovolnické službě. Zákonem se řídí organizace, které získaly akreditaci pro oblast dobrovolnické služby, nebo organizace, které dobrovolníky v akreditovaném režimu přijímají a dobrovolníci vyslaní organizací s akreditovaným programem. Zákon o dobrovolnické službě stanovuje podmínky, za kterých stát podporuje dobrovolnickou službu, určuje standardy výkonu dobrovolnické služby a zajišťuje bezpečí a ochranu pro dobrovolníky i příjemce jejich služby. Zákon má po celou dobu jeho účinnosti v gesci Ministerstvo vnitra (dále jen "ministerstvo").

Platný zákon však nezahrnuje např. takové formy dobrovolnictví, které jsou vykonávány dobrovolníky podle zvláštních předpisů nebo pravidel EU, ať již se jedná např. o dobrovolníky Českého červeného kříže, dobrovolné hasiče či Evropskou dobrovolnou službu a EVAID¹. Zákon se vztahuje pouze na dobrovolnictví vykonávané organizacemi, které mají akreditovaný program či projekt dle požadavků kladených na ně zákonem o dobrovolnické službě a spadají tak tzv. pod akreditovaný režim. Na organizace, které nejsou zmíněny v taxativním výčtu zákona, jako organizace, které mohou být vysílajícím subjektem a nemohou tak požádat o akreditaci, anebo na organizace, které o akreditaci z různých důvodů žádát nechtějí, ačkoliv jim to zákon umožňuje, se zákon o dobrovolnické službě v současné podobě nevztahuje. Jedná se o velký počet dobrovolníků a organizací,

¹ EU Aid Volunteers

kterým není žádným způsobem v současném právním řádu výslovně deklarováno uznání jejich velmi prospěšné činnosti, neexistuje ani základní právní vymezení terminologie a vzájemných vztahů subjektů působících v dobrovolnictví.

Platný zákon zahrnuje pouze část dobrovolnictví podporovaného státem, uvádí tak ve zmatek odbornou i laickou veřejnost, která zákon považuje za určující právní normu veškerého dobrovolnictví a často dochází k mylné interpretaci zákona.

Nová právní úprava bude také řešit nedostatky stávající právní úpravy. Zákon o dobrovolnické službě musí projít zásadními změnami, které si vyžaduje 12-ti letá aplikační praxe. Platný zákon se jeví jako nepřehledný, matoucí a logicky neprovázaný. Povinnosti kladené vysílajícím subjektům jsou neuspořádané, rozptýlené v mnoha paragrafech. Z hlediska správního orgánu zákon nedostatečně upravuje dosah jeho pravomocí při udělování akreditací pro oblast dobrovolnické služby a při realizaci správních kontrol. Řešení spočívající v úpravě stávající právní normy formou novelizace se jeví jako nerealizovatelné vzhledem k plánované zcela odlišné koncepci a velkému počtu nutných změn. Proto bylo přistoupeno k řešení nedostatků formou zcela nového právního předpisu, jenž by odpovídal požadavkům vyplývajícím ze zkušeností s dosavadní aplikací zákona.

C. Návrh věcného řešení

Věcný záměr zákona rozděluje zákon o dobrovolnictví do čtyř částí:

- I. Definice, základní pojmy
- II. Práva a povinnosti dobrovolnické organizace
- III. Akreditované programy
- IV. Přejícná ustanovení

I. část zákona – Definice, základní pojmy

První část zákona bude obsahovat deklaraci prospěšnosti, podpory dobrovolnictví a dobrovolníků, uvede obecné definice dobrovolnictví a dobrovolníka, oblasti působení dobrovolníků, demonstrativní výčet pozitivního i negativního vymezení dobrovolnických činností či požadavky kladené na dobrovolnické organizace.

Předkladatel je veden snahou definovat dobrovolníka a dobrovolnictví tak, aby definice byly co nejobecnější a byly platné pro co nejširší spektrum dobrovolnických činností a zároveň se snaží vymežit dobrovolnictví tak, aby nemohlo být uplatňováno a zneužíváno v oblastech, které stát podporovat nemůže nebo, aby nebylo zaměňováno s jinými instituty (např. brigáda, stáž, pomoc osob blízkých v rodině).

Za dobrovolníka bude považována osoba starší 15 let, která bude schopna vykonávat dobrovolnictví s ohledem na svou rozumovou a volní vyspělost. Podstatnou podmínkou bude, aby svéprávnost dobrovolníka nebyla soudem v tomto ohledu omezena. Dobrovolníkem se může stát pouze osoba, která bude způsobilá vykonávat činnosti, které jí budou uloženy a musí být schopna samostatně posoudit, zda může plnit podmínky výkonu těchto činností.

Fyzická osoba se pak stává dobrovolníkem ve chvíli, kdy začne vykonávat dobrovolnictví. Toto ustanovení bude důležité zejména pro posuzování možnosti čerpání benefitů v souvislosti s výkonem dobrovolnictví, které se nebudou vázat např. pouze na sepsání smlouvy, ale bude muset dojít ke konkrétní dobrovolnické aktivitě.

Klíčová podstata zákona je konsensuální vymezení termínu dobrovolnictví platného pro maximální množství dobrovolnických činností a zavedení tohoto termínu do českého právního řádu. Dobrovolnictví bude definováno jako veřejně prospěšná činnost přispívající k dosahování veřejného blaha, které je vykonáváno dobrovolníkem ze svobodné vůle, ve volném čase a bez nároku na odměnu, protislužbu či zvýhodnění. Podstatou dobrovolnictví je, aby bylo vykonáváno ve prospěch druhých a bylo přínosem pro společnost. Druhou zásadní charakteristikou dobrovolnictví je výkon bez nároku na finanční ohodnocení či právo na jakoukoli protihodnotu či výhodu. Pro úplnost bude za dobrovolnictví považována i činnost vykonávaná dobrovolníkem samostatně bez formálně definovaného vztahu.

I když se při posuzování, zda půjde či nepůjde o dobrovolnictví, bude vycházet ze základních definic zákona, zákon přesto uvede konkrétní činnosti, které zejména nebudou považovány za dobrovolnictví a nebudou tedy spadat do působnosti zákona. Jedná se především o činnosti, které nelze považovat za veřejně prospěšné, ale spíše pouze sobě prospěšné, či prospěšné nejbližšímu okolí v podobě drobné služby a protislužby mezi sousedy. Dále aktivity, které jsou vykonávány za účelem podnikání.

Za dobrovolnickou činnost nebudou považovány aktivity vykonávané v rámci povinností, které vznikly v rámci jiného právního vztahu, ať již se jedná např. o členský, pracovněprávní vztah apod., ani činnosti vykonávané např. statutárním orgánem, které vyplývají z povinností statutárního zástupce. Všechny výše uvedené vztahy jsou založeny na vykonávání činností vyplývajících z jasně definovaného právního vztahu, který vymezuje jejich práva a povinnosti a jsou určeny zákoníkem práce nebo občanským zákoníkem, zakladatelskými listinami a stanovami organizací. Práva a povinnosti dobrovolníků budou vymezeny odlišně zákonem o dobrovolnictví a vzniknou uzavřením smlouvy dobrovolníka s dobrovolnickou organizací. Nebude však vyloučeno, aby člen či statutární zástupce, zaměstnanec mohli působit v dané organizaci jako dobrovolníci, ale budou tak muset činit nad rámec svého právního postavení (práv a povinností) člena, statutárního zástupce a zaměstnance. Podstatnou podmínkou návrhu je, že dobrovolnictví nesmí být alternativou nebo náhradou za řádnou placenou práci.

Ze zákona je nutné vyjmout také výkon vojenské služby, protože v době trvání stavu ohrožení státu nebo válečného stavu vykonává vojenskou službu i voják v záloze a to formou mimořádné služby.

Po vymezení pojmu dobrovolník a dobrovolnická činnost zákon definuje pojem dobrovolnická organizace. Za dobrovolnickou organizaci bude zákonem pokládána taková organizace, která bude bezúhonnou veřejně prospěšnou právnickou osobou nebo státním orgánem, územním samosprávným celkem, státní příspěvkovou organizací, příspěvkovou organizací územních samosprávních celků či školskou právnickou osobou, která bude dobrovolníky vybírat, organizovat a podporovat výkon dobrovolnictví. Dobrovolnická organizace se nebude považovat za bezúhonnou, jestliže byla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

II. část zákona - Práva a povinnosti dobrovolnické organizace

Cílem této části zákona je podpořit organizované dobrovolnictví prostřednictvím poskytnutí jasně definovaných benefitů co nejširšímu spektru dobrovolnických činností. Druhá část zákona vymezí rovněž povinnosti vyplývající z organizování dobrovolnictví dobrovolnickými organizacemi a podmínky čerpání benefitů uvedených v zákoně a budou se jí řídit všechny organizace, které naplní podmínky uvedené v definici dobrovolnické organizace. Záměrem této části zákona je však regulovat dobrovolnictví pouze do té míry, aby nadměrně nezvyšovalo nároky na administrativu u dobrovolnických aktivit, ale zároveň poskytovalo určité garance, které budou základem pro poskytnutí výhod.

Jednou z povinností, která bude na dobrovolnické organizace kladena, bude povinné poučení dobrovolníka o rizicích spojených s výkonem dobrovolnické činnosti, která by mohla ohrozit jeho zdraví a život. Na tyto organizace se oproti třetí části zákona nevztahuje povinné pojištění dobrovolníků. Oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nelze řešit v souladu s pracovněprávními předpisy, na dobrovolnické aktivity se v této části zákona bude pohlížet v obecné rovině občanského práva.

Zákon uloží dobrovolnické organizaci povinnost uzavřít smlouvu o výkonu dobrovolnické činnosti. Tato smlouva bude moci být až na výjimky ústní a jejím obsahem bude alespoň místo, předmět a doba výkonu dobrovolnické činnosti. Není záměrem předkladatele, aby zavázal povinností uzavírat písemné smlouvy pro všechny typy dobrovolnických aktivit. Zejména pro jednorázové aktivity či aktivity komunitního charakteru by to znamenalo příliš velkou administrativní zátěž, která by mohla způsobit stagnaci rozvoje dobrovolnictví.

Zákon přesně upraví, za jakých podmínek, bude mít dobrovolnická organizace povinnost uzavřít písemnou smlouvu a vést evidenci prokazující vykonané dobrovolnictví. Zákon stanoví, jaké konkrétní údaje musí evidence dobrovolnické činnosti obsahovat. Tyto povinnosti vyvstanou tehdy, pokud dobrovolník organizaci požádá o vystavení Osvědčení o výkonu dobrovolnictví a pokud bude chtít organizace vykazovat čas, který dobrovolníci věnují svým činnostem, jako formu finanční spoluúčasti na projektech z veřejných prostředků.

Dobrovolnická organizace bude povinna vydat dobrovolníkovi Osvědčení o vykonaném dobrovolnictví, pokud o něj dobrovolník požádá. V případě, že dobrovolník požádá o vydání až po zahájení výkonu dobrovolnictví a dobrovolnická organizace nepovede do této doby evidenci o vykonané dobrovolnické činnosti, je povinna vydat osvědčení od doby, kdy dobrovolník o osvědčení požádal. Zákon stanoví povinné náležitosti osvědčení, kterými budou jméno, příjmení dobrovolníka, datum narození, doba a místo výkonu dobrovolnictví, druh a rozsah vykonávaného dobrovolnictví. Osvědčení o vykonaném dobrovolnictví bude dobrovolníkovi prokazovat jeho zkušenosti, schopnosti a jeho aktivitu v zapojení do veřejně prospěšné činnosti a může mu tak zajistit výhodnější postavení na trhu práce.

Snahou zákona je rozšířit možnost dofinancování projektů z veřejných rozpočtů hodnotou vykonané dobrovolnické činnosti také na organizace, které nepůsobí v rámci akreditovaného programu. Organizacím s akreditovaným programem dle zákona o dobrovolnické službě je dofinancování již nyní umožněno prostřednictvím "Zásad vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy". Další zásadní změnou v novém zákoně bude vytvoření závazného způsobu výpočtu hodnoty dobrovolnické činnosti. Dobrovolnická organizace si bude moci do své spoluúčasti na financování projektu podporovaného z veřejných prostředků zahrnout řádně evidovanou činnost dobrovolníků, která byla vykonána ve prospěch této dobrovolnické organizace, pokud to tak stanoví poskytovatel veřejné podpory. Pro stanovení výše hodnoty odvedené dobrovolnické činnosti bude využita částka ve výši 50% měsíční průměrné mzdy

v národním hospodářství za předchozí kalendářní rok. Tato částka je vyhlášována Ministerstvem práce a sociálních věcí na základě údajů Českého statistického úřadu Sdělením uveřejněným ve Sbírce zákonů.² Pro výpočet hodinové sazby se částka vydělí koeficientem 178³ a poté zaokrouhlí na celé koruny směrem dolů. Příjmy vzniklé v souvislosti s výkonem dobrovolnictví budou osvobozeny od daně právnických osob. Vyčíslená hodnota odvedené dobrovolnické činnosti nebude zdaňována.

Další zvýhodnění dobrovolnictví mimo akreditovanou oblast bude vyplývat z osvobození dobrovolníků od daně z příjmu fyzických osob. Dojde tak k odstranění jedné z bariér rozvoje dobrovolnictví. Plnění poskytované dobrovolníkovi v souvislosti s výkonem dobrovolnické činnosti a nezbytné pro tento výkon (stravování, ubytování, doprava, ochranné pomůcky a pracovní pomůcky, atd.) bude osvobozeno od daně z příjmu. Pokud bude chtít dobrovolník využít osvobození od daně z příjmu v souvislosti s poskytnutým plněním, musí dobrovolnická organizace vést evidenci, ze které bude patrné, že náklady vznikly při výkonu dobrovolnické činnosti konkrétního dobrovolníka, tudíž bude muset splňovat zákonem stanovené náležitosti evidence dobrovolnické činnosti. Písemná smlouva nebude požadována. Osvobození nebude klást na dobrovolníky administrativní nároky, příjmy, které jsou od daně z příjmu osvobozeny, se do daňového přiznání neuvádí.

Zákon stanoví dobrovolnické organizaci pro účely zajištění dobrovolnictví oprávnění zpracovávat osobní údaje dobrovolníků podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Zákon zařadí dobrovolníky, kteří se účastní Evropské dobrovolné služby (dále jen "EVS") mezi státní poplatníky zdravotního pojištění, podle § 7 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Umožní tak mladým lidem do 30 let snadněji a s nižšími vstupními náklady získat neformální vzdělávání a zahraniční zkušenosti, které po návratu do ČR mohou uplatnit ve prospěch tuzemských škol, zaměstnavatelů a dalších institucí. EVS je charakterizována dlouhodobým vysláním dobrovolníků do zahraničí, kde dobrovolníci v průměru působí nepřetržitě po dobu 10 měsíců. EVS má jasně daná pravidla (např. věk dobrovolníka nesmí přesáhnout 30 let, dobrovolník tuto službu nemůže vykonávat v zemi svého původu, ale pouze v zahraničí), podléhá přísnému akreditačnímu procesu, který v České republice zajišťuje Česká národní agentura programu Erasmus +. Z důvodu samostatných pravidel nebude EVS zařazena v třetí části zákona o dobrovolnictví s akreditovaným programem.

III. část Akreditovaný dobrovolnický program

1. Definice

Záměr obsažený v třetí části zákona vychází z aplikační praxe zákona o dobrovolnické službě. Snaží se uplatnit všechna ustanovení, která mají pozitivní vliv na fungování dobrovolnických aktivit a zároveň se vyvarovat nejasných a nepřesných formulací, které praxi spíše zatěžují a způsobují problematickou aplikaci.

² Ministerstvo práce a sociálních věcí od 1. července 2014 vyhlásilo částku 12 500 Kč.

³ Koeficient vychází z průměrného počtu odpracovaných hodin v měsíci vypočtených z pětiletého průměru (2009-2013) z výsledků Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS) ČSÚ, konkrétně ze statistiky obvykle odpracovaných hodin

Táto část zákona upraví podmínky, za kterých stát bude podporovat specifický režim dobrovolnictví, tzv. akreditovaný dobrovolnický program, vymezí práva a povinnosti vysílajících a přijímajících osob, práva a povinnosti dobrovolníků, náležitosti smluv uzavíraných v rámci akreditovaného programu, jakož i další podmínky s výkonem dobrovolnictví v akreditovaném programu související. Rovněž vymezí působnost a pravomoci ministerstva.

Organizace s akreditovaným programem, budou muset splňovat podmínky zákona z části první a druhé, taktéž se na ně budou vztahovat výhody vyplývající z druhé části.

Na vysílající osobu budou však oproti dobrovolnické organizaci kladeny vyšší nároky. Za vysílající osobu bude zákonem považována dobrovolnická organizace se statusem veřejné prospěšnosti, která bude dobrovolníky vybírat, vést evidenci, zajišťovat jejich přípravu, pojištění a vysílat dobrovolníky k výkonu dobrovolnictví v rámci akreditovaného programu, a která bude splňovat podmínky dané tímto zákonem. Vysílající osoba nebude jako dosud omezena právní subjektivitou, ale určujícím faktorem bude status veřejné prospěšnosti. Důvodem požadování statusu veřejné prospěšnosti je využití nového institutu, který dokládá, že organizace plní podmínky veřejné prospěšnosti a je transparentnější oproti organizacím, které tento status nemají. Dobrovolnictví je založeno na veřejně prospěšných aktivitách a status veřejnou prospěšnost potvrzuje.

Vysílající osobě bude zákonem umožněno také přijímat dobrovolníky ve svůj vlastní prospěch. Bude moci tedy být vysílající i přijímající osobou zároveň. Zákon nebude vyžadovat po vysílající osobě, aby vysílala dobrovolníky v cizí prospěch.

Přijímající osoba bude zákonem definována jako fyzická nebo veřejně prospěšná právnická osoba, pro jejíž potřebu je dobrovolnictví v rámci akreditovaného programu vykonáváno a která je způsobilá uzavřít smlouvu s vysílající osobou a schopná dostát závazkům z této smlouvy.

Zákon umožní působit v postavení přijímající osoby také státním orgánům, územním samosprávným celkům, státním příspěvkovým organizacím, příspěvkovým organizacím územních samosprávních celků a školským právnickým osobám. Uvedené organizace budou moci využívat dobrovolníků vysílaných v akreditovaném režimu k účelům a za podmínek stanovených zákonem.

Třetí část zákona doplňuje definici dobrovolníka oproti části první o podmínku bezúhonnosti, pokud to povaha dobrovolnické činnosti bude vyžadovat. Zákon za bezúhonnou osobu nebude považovat takovou osobu, která byla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin, pokud se na ní nehledí, jako by nebyla odsouzena. Povahu dobrovolnické činnosti, tj. nutnost prokazovat bezúhonnost, bude určovat akreditační komise ministerstva, která se bude řídit úvahou o potřebě zvýšené ochrany osob, pro které bude dobrovolnictví vykonáváno. Jedná se zejména o výkon dobrovolnictví v soukromí přijímající osoby např. dítěte, osoby se zdravotním postižením nebo seniora bez přítomnosti jiné zodpovědné osoby. Předkladatel navrhuje osvobození od správního poplatku za přijetí žádosti o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů. Jako možné řešení se navrhuje v položce 10 přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vložit ustanovení Osvobození, které by od poplatku osvobozovalo dobrovolníky žádající o výpis z evidence Rejstříku trestů pro potřeby výkonu dobrovolnictví v akreditovaném dobrovolnickém programu dle zákona o dobrovolnictví.

Pokud bude z akreditovaného dobrovolnického programu vyplývat povinnost předkládat výpis z Rejstříku trestů, u zahraničních dobrovolníků to bude znamenat, že cizinec bude

povinen předložit doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů vydaný státem, jehož je občanem. Nebude-li moci cizinec doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů předložit, protože stát takový doklad nevydává, předloží čestné prohlášení, které nebude starší než 3 měsíce, ve kterém uvede, že v cizině nebyl uznán vinným pro trestný čin, pro který nemůže být považován za bezúhonného.

2. Akreditační řízení

Žadatel bude muset v akreditačním řízení doložit všechny náležitosti uvedené ve formuláři žádosti o akreditaci, který bude přílohou zákona. Příloha zákona bude obsahovat konkrétní požadavky na žadatele, co musí doložit, aby prokázal svou schopnost plnit povinnosti vyplývající ze zákona. Bude se jednat zejména o identifikaci osoby zodpovědné za realizaci programu, popis programu, popis cílových skupin, uvede možná rizika a zvláštní nároky kladené na dobrovolníky, místo výkonu dobrovolnictví, popis přípravy dobrovolníků, identifikace školitelů, informace o plnění ujednání ohledně stravování, ubytování a dopravy dobrovolníků, rozpočet projektu, způsob hodnocení a kontroly dobrovolníků apod. Po školiteli, lektorovi bude vyžadováno odpovídající vzdělání v oboru a praxe. Koordinátor dobrovolníků bude muset prokázat praxi v řízení lidí, bude se také zohledňovat zkouška dle Národní soustavy kvalifikací či absolvování individuálních kurzů souvisejících s danou tematikou.

Ministerstvo bude akreditaci udělovat na návrh akreditační komise, která bude složená po jednom zástupci Ministerstva vnitra, Ministerstva zahraničních věcí, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva kultury, Ministerstva financí, Rady vlády pro nestátní neziskové organizace. Akreditační komise bude poradním orgánem ministerstva.

Na základě návrhu akreditační komise bude možné ministerstvem požadovat, aby smlouva uzavřená mezi vysílající osobou a dobrovolníkem obsahovala náležitosti, které budou podmíněny konkrétní povahou dobrovolnické činnosti a není účelné ani potřebné, aby se vztahovaly na všechny typy dobrovolnických činností.

Nebudou moci být akreditovány aktivity vymezené v části první zákona, které nelze považovat za dobrovolnictví a dále dobrovolnictví upravené jinými právními předpisy anebo podléhající zvláštnímu akreditačnímu řízení jako je program EVS a EVAID. Dále nebude možné akreditovat činnosti vykonávané členem sociálního družstva pro potřebu sociálního družstva, jehož je členem. Důvodem omezení je, že u sociálních družstev založených dle zákona o obchodních korporacích má každý člen nárok na podíl na zisku. Nelze pak reálně rozlišit, zda-li součástí podílu na zisku není i odměna za výkon dobrovolnictví, což je však v rozporu s obecným principem dobrovolnictví, který uvádí, že dobrovolnická činnost je vykonávána bez nároku na odměnu.

V rozhodnutí o udělení akreditace bude kromě povinných náležitostí přesně specifikován akreditovaný dobrovolnický program, který bude korespondovat s podmínkami uvedenými v žádosti o akreditaci. Bude v něm uvedena oblast působení dobrovolníků, zda se jedná o vysílající i přijímající osobu zároveň nebo zda vysílá dobrovolníky k jiným přijímajícím osobám. Dále v rozhodnutí bude uvedeno místo působení dobrovolníků až na úroveň obce, bude-li to pro akreditovaný program účelné.

Akreditace se bude udělovat na dobu 4 let. Předkladatel si je vědom toho, že v průběhu doby platnosti akreditace bude docházet ke změnám, které by vynucovaly nutnost opětovného

podání žádosti o akreditaci programu. Proto bude moci vysílající osoba v průběhu platnosti akreditace požádat o změnu akreditace. Změna akreditace bude umožněna pouze v tom případě, že se nebude měnit základní podstata akreditovaného programu. Žádost se bude moci týkat např. rozšíření nebo zúžení místní působnosti dobrovolníků. Bude umožněno rozšířit akreditaci pro vysílání dobrovolníků jiným přijímajícím subjektům v případě, že oblast působení dobrovolníků bude shodná s oblastí uvedenou v akreditovaném programu. Naopak bude možné akreditaci na základě žádosti zúžit pouze na vysílání dobrovolníků pouze ve svůj prospěch, pokud byla původní akreditace vydána na vysílání dobrovolníků i ve prospěch jiných přijímajících osob. Další možností je, pokud bude chtít organizace s akreditovaným programem rozšířit shodnou činnost na novou cílovou skupinu. Pokud nově doloží relevantní způsob zaškolení dobrovolníků a popíše možná rizika spojená s výkonem dobrovolnické činnosti, bude změna povolena. Změna akreditace však nebude možná, pokud by organizace chtěla změnit činnost vykonávanou dobrovolníky, která nebyla uvedena v původní žádosti o akreditaci. Na takovou činnost si bude muset požádat o samostatnou akreditaci.

Dobu platnosti akreditace bude možné na základě žádosti držitele prodloužit o další 4 roky. Nelze však měnit základní podstatu akreditovaného programu. V případě, že dojde ke změnám v průběhu platnosti akreditace, bude do zákona zavedena možnost požádat o změnu akreditace. Oproti platné právní úpravě navrhované změny v procesu žádání o akreditaci sníží administrativní náročnost pro správní orgán a zejména pro žadatele akreditace. Prodloužení platnosti akreditace bude umožněno pouze jednou. Po uplynutí 8 let trvání platnosti akreditace (4 roky původní platnost a 4 roky prodloužení) bude žadatel nucen předložit ministerstvu novou žádost o akreditaci dobrovolnického programu.

Na dobrovolníky v akreditovaném dobrovolnickém programu se budou vztahovat i další benefity, které jsou již dnes obsaženy v zákoně o dobrovolnické službě. Jedná se o následující výhody:

- dobrovolníci vykonávající dobrovolnictví v akreditovaném dobrovolnickém programu budou dle přesně stanovených podmínek zahrnuti mezi osoby, za něž platí pojistné veřejného zdravotního pojištění po dobu výkonu této služby stát, nejsou-li plátcí tohoto pojistného z jiného titulu;
- dobrovolníkům vykonávajícím dobrovolnictví v akreditovaném dobrovolnickém programu, evidovaným u úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání, se dle blíže stanovených podmínek, pro účely hmotného zabezpečení, započte dobrovolnictví do doby předchozího zaměstnání;
- dobrovolníci vykonávající dobrovolnictví v akreditovaném dobrovolnickém programu budou dle přesně stanovených podmínek zahrnuti mezi osoby, za které, pokud jsou dobrovolně účastny důchodového pojištění, může hradit pojistné vysílající osoba.

3. Práva a povinnosti vysílající osoby

Zákon bude zvlášť uvádět práva a povinnosti stanovené tímto zákonem pro vysílající osoby. Vysílající osoba bude povinna vést evidenci v rozmezí náležitostí definovaných v části druhé zákona a dále bude evidence obsahovat písemné záznamy a doklady o plnění všech povinností vysílající osoby vyplývajících ze zákona a z akreditovaného programu. Vysílající osoba bude povinna vést evidenci úplným a průkazným způsobem.

Před vysláním dobrovolníka k výkonu dobrovolnické činnosti bude muset vysílající osoba zajistit předvstupní přípravu dobrovolníka za účelem získání znalostí a dovedností nezbytných pro výkon dobrovolnictví, informovat jej o možných rizicích spojených s výkonem dobrovolnictví, která by mohla ohrozit jeho život nebo zdraví. Dobrovolník musí být proškolen nejen obecně o dobrovolnictví, ale musí být seznámen i se specifiky dobrovolnické činnosti, v rámci které bude působit. V případě, že vysílající osoba není sama schopna zabezpečit proškolení dobrovolníka v konkrétních oblastech dobrovolnické činnosti, musí zajistit toto školení ve spolupráci s přijímající osobou nebo s odborníky dané oblasti znalými. V případě, že to povaha dobrovolnictví bude vyžadovat, bude povinností dobrovolníka předložit potvrzení o zdravotní způsobilosti a výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší 3 měsíců

Zákon bude ukládat vysílající osobě uzavřít před vysláním dobrovolníka na místo jeho působení písemnou smlouvu s dobrovolníkem a písemnou smlouvu s přijímající osobou. Náležitosti smluv zákon vymezí.

Současně je vysílající osoba povinna před vysláním dobrovolníka k výkonu dobrovolnictví uzavřít pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou dobrovolník při výkonu dobrovolnické činnosti způsobí sám nebo mu bude při výkonu dobrovolnické činnosti způsobena. Pokud bude mít dobrovolník již tuto smlouvu uzavřenou, vysílající osoba zaeviduje tuto skutečnost společně s průkazným dokumentem, který bude stvrzovat, že dobrovolník je pojištěn v souladu se zákonem.

Vysílající osoba bude moci dobrovolníka vyslat k výkonu dobrovolnictví, až když budou splněny všechny podmínky stanovené za tímto účelem zákonem a smlouvou mezi vysílající osobou a dobrovolníkem.

Vysílající osoba nebude moci obdržet od přijímající osoby finanční odměnu za zprostředkování dobrovolníků. Přijímající osoby se však mohou podílet na nákladech vyplývajících ze zákonných povinností jako je např. pojištění, příprava dobrovolníků, jízdné apod.

Povinnost vydávat na základě žádosti dobrovolníka osvědčení o vykonaném dobrovolnictví se bude vztahovat také na organizace působící v akreditovaném režimu. Toto osvědčení se bude nazývat Osvědčení o vykonaném dobrovolnictví v akreditovaném programu a vzor bude přílohou zákona. Vzhledem k tomu, že zákon upravuje povinnost vysílajícím osobám zasmluvňovat a vést evidenci o dobrovolníkovi ihned po jeho nástupu do výkonu dobrovolnické činnosti, může dobrovolník požádat o Osvědčení o výkonu dobrovolnictví v akreditovaném programu kdykoli v jeho průběhu.

Vysílající osoba bude povinna ve výroční zprávě uvést akreditované programy, celkové náklady na jednotlivé akreditované programy a výši dotací poskytnutých na jednotlivé akreditované programy z veřejných rozpočtů. Výroční zprávu zašle vysílající osoba ministerstvu nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku.

Vysílající osoba bude povinna informovat ministerstvo o změně skutečnosti rozhodné pro udělení akreditace, ke které dojde v průběhu platnosti akreditace, a to do 1 měsíce ode dne, kdy se o takové změně dozvěděla. Změny týkající se koordinátorů, supervizorů, školitelů, statutárních orgánů, sídla apod. tedy nebudou předmětem žádosti o změnu akreditace, ale pouze budou ministerstvu oznamovány. Změny se budou muset doložit odpovídajícími dokumenty.

Zákon dále stanoví, že v případě, že vysílající osoba zanikne, přecházejí práva a povinnosti vyplývající ze smluv s dobrovolníky na jejího nástupce, a pokud žádný nástupce nebude stanoven, bude vysílající osoba povinna před zánikem vypořádat veškeré závazky související s výkonem dobrovolnictví.

4. Práva a povinnosti přijímající osoby

Zákon bude přijímajícím osobám ukládat povinnost vést docházkovou evidenci výkonu dobrovolnictví pro jednotlivé dobrovolníky, a to již od prvního okamžiku výkonu dobrovolnictví u přijímající osoby. Důvodem je umožnění vysílající osobě plnit zákonnou povinnost vést evidenci dobrovolnictví. Přijímající osoba pak tuto evidenci může použít u prokazování vykonané dobrovolnické činnosti pro účely spolufinancování projektu.

Přijímající osoba je povinna zajistit odpovídající podmínky pro výkon dobrovolnictví a plnit povinnosti vyplývající ze smlouvy s vysílající osobou.

Přijímající osoba bude mít povinnost informovat vysílající osobu o rizicích, která by mohla ohrozit život nebo zdraví dobrovolníka, vzniklých v průběhu výkonu dobrovolnictví v akreditovaném programu, a přijme neprodleně opatření, která tato rizika vyloučí a v případě neodstranitelných rizik omezí.

5. Smlouvy

5.1. Smlouva mezi vysílající osobu a dobrovolníkem

Zákon bude ukládat povinnost vysílající osobě uzavřít písemnou smlouvu s dobrovolníkem. V akreditovaném programu nebude tato povinnost vázána pouze na případy uvedené v části I. zákona, písemná smlouva bude povinná vždy.

Smlouva s dobrovolníkem mladším 18 let bude moci být uzavřena pouze s písemným souhlasem jeho zákonného zástupce, bez tohoto souhlasu bude smlouva neplatná.

Zákon definuje povinné náležitosti smlouvy mezi dobrovolníkem a vysílající osobou. Bude zahrnovat identifikaci dobrovolníka a vysílající osoby. Dále bude povinnou náležitostí uvedení místa, předmětu a doba výkonu dobrovolnické činnosti, způsob zajištění stravování a ubytování dobrovolníka a rozsah jeho pracovní doby.

Důležitou součástí smlouvy budou ujednání:

- o tom, že vysílající osoba bude v průběhu výkonu dobrovolnictví informovat dobrovolníka o možných rizicích spojených s výkonem dobrovolnictví, která by mohla ohrozit život nebo zdraví dobrovolníka,
- podle povahy dobrovolnictví o předložení výpisu z Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce,
- podle povahy dobrovolnictví o předložení potvrzení o zdravotním stavu dobrovolníka, ve kterém registrující lékař na základě posouzení zdravotního stavu dobrovolníka vymezení činnosti, které s ohledem na svůj zdravotní stav nemůže dobrovolník vykonávat,
- podle povahy dobrovolnictví o předložení potvrzení o seznámení dobrovolníka

s prevencí infekčních nemocí včetně antimalarické prevence (profylaxe), vyžadují-li to podmínky území, ve kterém má dobrovolník působit,

- o náhradě nákladů spojených s cestou na místo působení a zpět,
- o náhradách ke krytí běžných výdajů na místě působení,
- o poskytnutí pracovních prostředků a osobních ochranných pracovních prostředků.

Pokud to bude vysílající osoba vyžadovat, může být součástí smlouvy ujednání o náhradách výdajů spojených s nezbytnou přípravou na účast dobrovolníka v určitém programu nebo projektu dobrovolnictví v akreditovaném programu.

V případě, že akreditační komise posoudí, že žadatel o akreditaci nedostatečně zhodnotil povahu dobrovolnictví, má možnost v rámci akreditačního řízení zavázat vysílající osobu k úpravě návrhu smlouvy a k plnění povinností vymezené v smlouvě v rámci ujednání. Jak již bylo uvedeno v předchozím textu, bude mít akreditační komise možnost požadovat po vysílající osobě doplnění smlouvy tak, aby např. obsahovala povinnost předložit výpis z rejstříku trestů.

Součástí smlouvy bude uvedení povinné součinnosti dobrovolníka při vedení docházky (evidence) u přijímající osoby, tak aby přijímající osoba byla schopna plnit povinnosti kladené na ní zákonem.

Další důležitou náležitostí smlouvy bude uvedení informace o úkolech dobrovolníka vyplývající mu z pracovněprávního vztahu, ze služebního poměru, z postavení statutárního orgánu nebo jeho člena, člena kontrolního orgánu, člena spolku nebo z postavení žáka anebo studenta školy, které dobrovolník má plnit u přijímající osoby, v případě, že vysílající osoba není zároveň přijímající osobou. Záměrem tohoto ustanovení smlouvy je maximální možné odlišení výkonu dobrovolnické činnosti od výkonu jiných činností vyplývajících z jiných právních vztahů dobrovolníka k přijímající osobě. Vysílající osoba, která smlouvou dobrovolníka zavazuje, tak může kontrolovat, zda dobrovolník u přijímající osoby neporušuje zákonem daná omezení, která jsou definována v části první zákona.

Při sjednání rozsahu pracovní doby, doby odpočinku a pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se použijí přiměřeně pracovněprávní předpisy. Toto ustanovení se osvědčilo v aplikační praxi zákona o dobrovolnické službě.

5.2. Smlouva mezi vysílající a přijímající osobou

Vysílající osoba musí vždy před vysláním dobrovolníka uzavřít písemnou smlouvu s přijímající osobou.

Zákon uvede povinné náležitosti smlouvy, které budou zahrnovat podmínky výkonu dobrovolnické činnosti. Ve smlouvě bude muset být uvedena kontaktní osoba zodpovědná za realizaci dobrovolnického programu v přijímající osobě, předmět a doba výkonu dobrovolnictví, způsob ubytování a stravování dobrovolníků, vybavení dobrovolníků pracovními prostředky a osobními ochrannými pracovními prostředky, způsob ověřování průběhu dobrovolnictví vysílající osobou za účelem kontroly dodržování smlouvy a hodnocení práce dobrovolníků, povinnost přijímající osoby vést docházkovou evidenci výkonu dobrovolnictví pro jednotlivé dobrovolníky s uvedením počtu odpracovaných hodin v kalendářním měsíci a jejich rozvržení v jednotlivých dnech, postup při nedodržení sjednaných podmínek přijímající osobou, ujednání o povinnosti přijímající osoby informovat

vysílající osobu o rizicích, která mohou ohrozit život nebo zdraví dobrovolníka, vzniklých v průběhu výkonu dobrovolnictví a přijmout neprodleně opatření, která tato rizika vyloučí, a v případě neodstranitelných rizik omezí.

V případě, že přijímající osoba přestane plnit podmínky stanovené tímto zákonem, nebo i přes upozornění vysílající osobou neplní povinnosti vyplývající ze smlouvy, musí vysílající osoba smlouvu s přijímající osobou ukončit.

6. Dobrovolnictví vykonávané v zahraničí

Dobrovolnictví vykonávané v zahraničí v rámci akreditovaného programu má svá specifika a je nutné v určitých oblastech pro něj vymezit zvláštní povinnosti.

Z důvodu větší ochrany dobrovolníků mladších 18 let předkladatel navrhuje nejen splnit všeobecnou podmínku souhlasu zákonného zástupce, což je předpokladem působení dobrovolníka v akreditovaném programu, navíc vymezuje území, kam do zahraničí může být nezletilý dobrovolník vyslán. Na výkon dobrovolnictví v akreditovaném programu v zahraničí může být vyslána osoba mladší 18 let pouze za předpokladu, že bude vykonávat dobrovolnickou činnost na území EU, EHP nebo Švýcarska.

Na zahraniční přijímající osobu se nevztahuje český právní řád, tudíž nemůže být veřejně prospěšná podle §146 občanského zákoníku. Zákon však stanoví, že přijímající osoba musí naplňovat znaky veřejné prospěšnosti definované občanským zákoníkem (tj. že posláním organizace je přispívat k dosahování obecného blaha, na rozhodování mají vliv jen bezúhonné osoby, organizace nabytá majetek z poctivých zdrojů a své jmění hospodárně využívá k veřejně prospěšnému účelu). Toto musí být stanoveno ve smlouvě mezi vysílající a přijímající zahraniční osobou.

Náležitosti smlouvy uzavírané mezi vysílající osobou a zahraniční přijímající osobu budou zákonem stanoveny shodně jako v případě přijímající osoby na území ČR. Navíc ale budou mezi povinné náležitosti takové smlouvy patřit i další povinnosti, které pro právní vztah mezi vysílající a přijímající osobou vyžaduje tento zákon. Vzhledem k pravidlům územní a osobní působnosti zákonů, se zákon nebude vztahovat na zahraniční přijímající osoby, tudíž bude nutné na ně převést zákonné povinnosti vyplývající z českého právního řádu cestou smluv s vysílající osobou, na kterou se český právní řád vztahuje.

Zvláštní úprava dobrovolnictví se bude také týkat pojištění. Pojištění do zahraničí musí krýt odpovědnost za škodu a úraz dobrovolníka a dále musí krýt: náhradu nákladů spojených s léčením úrazu utrpěného při výkonu dobrovolnictví v zahraničí nebo při cestě do zahraničí na místo výkonu dobrovolnické činnosti zpět anebo onemocnění, které před jeho vysláním do zahraničí nebylo ještě v klinickém stádiu, a to po dobu, kdy léčba úrazu nebo onemocnění neumožňovala jeho návrat ze zahraničí do místa, odkud byl vyslán, pokud si úraz nebo onemocnění nezpůsobil úmyslně, nebo nevyvolal vlastním úmyslným protiprávním jednáním.

Dále pojištění musí zahrnovat odškodnění za úraz, náhradu nákladů spojených s převozem dobrovolníka, náhradu škod na majetku dobrovolníka způsobených mu při výkonu dobrovolnické činnosti a náhradu škod způsobených dobrovolníkem při výkonu dobrovolnictví v zahraničí.

Pojištění sjednává vysílající osoba. Pokud má dobrovolník již uzavřeno pojištění, které splňuje náležitosti uvedené v zákoně, vysílající osoba zaeviduje tuto skutečnost společně s průkazným dokumentem stvrzujícím tuto skutečnost. V takovém případě již nemusí vysílající osoba pojištění pro dobrovolníka uzavírat.

7. Kontrola

Zákon stanoví ministerstvu oprávnění, na základě podnětu či z vlastní iniciativy kontrolovat, zda vysílající a přijímající osoba plní podmínky a povinnosti stanovené tímto zákonem a podmínky, které vyplývají z akreditovaného programu. Ministerstvo bude postupovat podle kontrolního řádu.

8. Odebrání a zrušení akreditace programu

Zákon stanoví podmínky, za jakých ministerstvo bude moci odebrat akreditaci programu. Ministerstvo po projednání v akreditační komisi odebere vysílající osobě akreditaci pokud vysílající osoba přestane plnit podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení akreditace, pokud i přes upozornění ministerstvem neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky akreditovaného programu a pokud vysílající osoba závažným způsobem poruší povinnosti dané zákonem nebo akreditovaným programem.

Zákon zavede možnost požádat o zrušení akreditace na základě odůvodněné žádosti vysílající osoby. Ministerstvo poté bez zbytečného prodlení akreditaci programu zruší. Tato možnost je důležitá v případě, že vysílající osobě se natolik změní podmínky realizace programu, že od akreditace ze své vůle odstoupí.

Předkladatel navrhuje stanovit minimální dobu po odebrání akreditace, po jejímž uplynutí je možné opět se ucházet o udělení akreditace. Právo na získání akreditace programu bude mít pouze právnická osoba, které nebyla v posledních 2 letech akreditace odebrána. Tato lhůta se nevztahuje na případ, kdy byla akreditace zrušena na žádost vysílající osoby.

9. Vedení seznamu akreditovaných programů

Zákon zaváže ministerstvo vést seznam akreditovaných programů po dobu jejich platnosti. Tento seznam bude muset být zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jeho součástí bude vymezení specifik akreditovaného programu (oblast, místo, přijímající osoby apod.).

10. Dotace vysílajícím osobám

Ministerstvo bude moci poskytnout vysílajícím osobám dotaci ke krytí nákladů souvisejících s výkonem dobrovolnictví. Jedná se o náklady spojené s náborem, evidencí, přípravou a pojištěním dobrovolníků a se zajišťováním dobrovolnictví v akreditovaném programu.

V případě, že bude akreditace programu zrušena v průběhu roku, na který dotace bude poskytnuta, bude vysílající osoba povinna do 30 dní ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení akreditace programu vyúčtovat dotaci a vrátit v tomtéž roce vyplacenou a nevyčerpanou část.

VI. Přejícná ustanovení

Zákon bude obsahovat přechodná ustanovení s pravidly pro přechod z režimu zákona o dobrovolnické službě do režimu nového zákona o dobrovolnictví.

D. Způsob promítnutí navrhovaného věcného řešení do právního řádu a soulad s ústavním pořádkem ČR, s mezinárodními smlouvami a se závazky vyplývajícími z členství v EU

Cíle předkládaného věcného záměru nelze dosáhnout novelizací platné právní úpravy, a to vzhledem ke koncepčně zásadně novému řešení. V návaznosti na vytvoření zcela nové úpravy dobrovolnictví (zrušení stávající) se předpokládají změny v následujících zákonech, právních předpisech nižší právní síly a usnesení vlády:

- zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění,
- zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
- zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění
- zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách
- zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti
- zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí
- zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi
- zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu
- zákon č. 634/2004 Sb., o státních poplatcích
- zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky
- usnesení vlády České republiky č. 92 ze dne 1. února 2010 o Zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy, ve znění pozdějších předpisů
- MZDR 32717/2009/3 - zavedení dobrovolnického programu v nemocnicích

Návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními smlouvami a se závazky vyplývajícími pro ČR z jejího členství v Evropské unii.

E. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Návrh předpokládá oproti stávající právní úpravě vznik nových finančních nákladů pro státní rozpočet. Zákon rozšíří daňové úlevy i na neakreditovanou oblast dobrovolnictví, umožní dofinancovat projekty vyčíslenou hodnotou dobrovolnické činnosti, zavede nové státní poplatníky zdravotního pojištění, zavede osvobození od správních poplatků při požádání o výpis z Rejstříku trestů dobrovolníkem v akreditovaném programu. Tyto výhody budou pro státní rozpočet představovat zvýšené náklady (bude nižší příjem do státního rozpočtu).

Na druhou stranu právní úprava povede k odstranění bariér pro rozvoj dobrovolnictví, což povede k jeho rozšíření a zvýší se tak hodnota odvedené dobrovolnické činnosti pro společnost. To bude mít pozitivní dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Komplexní podpora dobrovolnictví přinese více možností pro rozvoj sociálních kompetencí jednotlivců a zvýšené možnosti jejich uplatnění na trhu práce. Dobrovolnická činnost aktivizuje sociálně vyloučené skupiny, osoby se zdravotním postižením, seniory i nezaměstnané a podpoří jejich účast na veřejném životě a v pracovním uplatnění. Přínosem je také ekonomická hodnota dobrovolnictví. Návrh může mít pozitivní dopad na životní

prostředí zapojením většího počtu dobrovolníků v této oblasti. Na podnikatelské prostředí České republiky nebude mít návrh dopad.

F. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Přijetí navrhované úpravy nebude mít z povahy věci žádné dopady, které by byly v rozporu s principem zákazu diskriminace.

G. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Přijetí navrhované úpravy administrativně zjednoduší zpracování osobních údajů dobrovolníků u organizací, které splní podmínky stanovené zákonem.

H. Zhodnocení korupčních rizik

V souvislosti s přijetím navrhované úpravy se korupční rizika nepředpokládají.